

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Tvrriani Societatis Iesv, Defensio Locorum S.
Scriptvrae. De Ecclesia Catholica, Et Eivs Pastore
Episcopo Romano, B. Petri, principis Apostolorum
successore, libri duo. Aduersus nugatorias ...**

Torres, Francisco de

Coloniae Agrippinae, 1580

VD16 ZV 18729

Capvt II. De loco epist. ad Tim. 1.c.3. ex quo Antonius Sadeel mendose, & fallaciter probat Ecclesiam suam inuisibilem, quomodo ex eo loco demonstretur necessario collatis etiam alijs locis ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-33634

De loco epist. ad Tim. 1. c. 3. ex quo Antonius Sadeel mendose, & fallaciter probat Ecclesiam suam inuisibilem, quomodo ex eo loco demonstratur necessario collatis etiam alijs locis scripturæ, non de ecclesia electorum, sed, de ecclesia nostra visibili ex electis & reprobis mixta esse accipiendum, sicut Paulus accepit. Et quid fefellerit Antonium, ut de Ecclesia inuisibili locum acceperit, & quid sit Ecclesiam esse columnam, & firmamentum veritatis, & in qua Ecclesia videbantur columnæ esse Petrus, Iacobus, & Ioannes, & de collatione prædicationis Pauli facta cum illis.

Veni iam ad locos Pauli à te obseruatos, ut Ecclesiam, congregationem electorum Dei nobis indicares, 1. Tim. 3. Ecclesia est domus Dei columna, & fundamentum veritatis, hoc tu, quomodo de Ecclesia electorū, quæ inuisibilis est, à Paulo dictū esset, nō probasti, aut quia non opus esse putasti, ut de te dici possit, quod Aug. Parmeniano obijcit, dicis, & non probas; quod ego in Andreā Freyhubium tuum Synagonistam, cum ei nuper responderem, sæpius vsurpauit, & in te sæpius vsurpandum erit. Ego verò ex ipso Paulo & ex Euangelio probo de ecclesia visibili dictum esse. Ipse enim Apost. Timotheum admonet, quare ad eum scribat, quales esse debeāt, qui fieri debeant Episcopi & Presbyteri, quos communi nomine Episcopos vocauit, & quales Diaconi; ut scias, inquit, si tardauero, quomodo oporteat te in domo Dei conuersari, quæ est ecclesia, Dei viui columna, & firmamentum veritatis, si scire, quales esse deberent isti ministri ecclesie visibilis, necesse erat, ut Timotheus sciret, quomodo deberet conuersari in ecclesia, Ecclesia igitur in qua conuersandum illi erat cum hac scientia, necessario visibilis erat. Non enim dicit, scribere se ad Timotheum de episcopis & presbyteris ac diaconis ecclesie scilicet visibilis, quales esse debeant, ut sciat cognoscere, & intelligentia contēplari ecclesiam inuisibilem electorū, sicut nos ex visibilibus spiritualia & inuisibilia cognoscimus; sed ut sciat, quomodo oporteat in ecclesia Dei conuersari; sic enim conuersari in ea debebat, ut si qui tales non essent, quales debere esse Apostolus præscribebat, ministros esse non putaretur. an verbum ipsum & τὰς πέδας quod interpres non male vertit, conuersari, non

De loco Pauli ad Tim. 1. c. 3. quomodo ex eo demonstratur loquutum esse de ecclesia visibili collatis etiam alijs locis scripturæ.

Quomodo
vis verbi
ἀνασπείδω
ad ecclesiā
visibilem
necessario
pertineat
sicut vis ver-
bi conuerfa
ai.

Locus Pau-
li, Nemini
manus cito
imposueris.

satis perspicue significat visibilem conuersationem? quomodo enim poterat Timotheus esse exemplum fidelium in verbo, in conuersatione, in charitate, in castitate, ut eidem paulo post præcipit, c. 4. nisi in Ecclesia visibili? ubi vocabulo quoque ἀνασπείδω ab illo verbo ἀνασπείδω ὡς ἴσους est, sicut dixerat prius, ut, si tardauero, scias quomodo oporteat te conuersari in domo Dei viui, quæ est Ecclesia, sic dixit postea, esto exemplum in verbo, in conuersatione, in charitate, in fide, in castitate. Dum venio, attende lectioni, & exhortationi, & doctrina. Quo enim studiosius hæc omnia curret, & faciat, de futuro aduentu suo ad eum admonet idem Apostolus. Deinde, cum Dominus in Euangelio dicit, sic luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona, & glorificent patrem vestrum, qui in caelis est, sic præcepit viuere in ecclesia visibili, ut vita nostra alijs, & aliorum nobis exemplum sit sanctè viuendi, et ratio, ac causa Deum nostrum & patrem luminum, cuius est omne datum optimum, & donum perfectum, laudandi, & ei gratias agendi. Intuens igitur Apostolus in hoc diuinum præceptum, cum sciret, quantum exemplo vitæ inhonestæ, & Ecclesia indignæ, mali ministri ecclesiæ visibilis, populo nocerent, & quàm etiam periculosum esset episcopo, neque dignos ecclesiæ ministerio, nec idoneos ad ordines Ecclesiasticæ hierarchiæ vocare, præcepit Timotheo in eadem epist. c. 5. nemini cito manus imponere, prius scilicet, quàm certus esset, virum tales essent, quales Apostolus Paulus requireret, & iam descripsisset; ne quæ ille peccaret, ut ait beatus Chrys. in libris de sacerdotio, quem elegit aut ignorans, aut in gratiā alicuius, aut ut cūq; vitiosè, lueret idē, qui elegit. Idcirco enim subiungit Apostolus ne communicaueris peccatis alienis, & beatus Hieronymus obseruans hunc locum in Comment. in Esa. c. 58. ut periculum, inquit, ordinationis demonstraret, iunxit tormenta peccantium. Sicut ergo, inquit, in ordinationibus malorum particeps est peccatorum, qui eos constituit, & ordinat, sic in ordinationibus sanctorum particeps iustitiæ, qui bonos elegit. Hactenus Hier. ex hoc igitur loco, in quo præcipit Apostolus Timotheo, nemini cito manus imponere, & simul admonet, qui cito imponat, quāto suo malo imponat, planè perspicui potest, quod paulo ante dixerat, scribere se ad Timotheum, quales esse debeāt ministri Ecclesiæ, ut sciat, quomodo oporteat conuersari in do-

in do-

in domo Dei, quæ est Ecclesia, pertinere ad cautionem tanti mali, quantum inest in electione improvisa, & iniusta ministrorum ecclesie, quorum conuersationis indecoræ, & ecclesiam non decentis, particeps is, qui eos elegit, & manus imposuit, efficitur. Huc igitur spectat, quod Paulus de ordinandis ministris dignis in Ecclesia visibili Timotheum admonet, ut exemplum bonæ conuersationis in ecclesia visibili prouisum sit. Præterea, quis ignorat, necesse esse ex virtute, ac pie viuere in ecclesia visibili, prouidentes ibi bona non tantum coram Deo, sed etiam coram omnibus hominibus, sicut idem Apostolus ad Romanos & ad Corinthios scripsit; ut sic uiuentes, electi reperiatur, & in Ecclesia electorum Dei, quos ipse solus videt & nouit, numeremur? Dominus enim nouit, inquit Apostolus in epist. 2. ad Tim. c. 2. qui sunt sui; quod ex libro Num. c. 16. mutuatus est; sic enim ait, cognouit Dominus suos, & sanctos ad se adduxit; & quos non elegit sibi, non adduxit ad se. Sic enim est apud LXX. quorum auctoritate sancti Apostoli in suis prædicationibus, et epistolis uerebantur, quod te credo non ignorare, neque contradicere. Quis Antoni parat ascensum in sublime sine gradibus? ad ascensum igitur in celos primus gradus est uiuere in Ecclesia visibili, secundum mandata Domini, quod est fieri in area triticum, & non paleas; proximus, qui ex primo nexus est, numerari à Deo in ecclesia inuisibili uentilabro iudicij diuini à paleis separatos, & electos; illi enim numerantur à Deo electi, qui in ecclesia visibili recte, & sine hypocrisi ad normam Euangelij ambulantes, certam fecerunt uocationem suam per opera bona, sicut beatus Petrus ait. *Summus gradus, & ultimus est, messe facta, deportari instar tritici purgati in horreum celeste beatorum.* Quomodo ergo priore, & antecedente gradu, qui in Ecclesia visibili ponitur, relicto, de posteriore & sequente, qui in Ecclesia inuisibili collocatur, Apostolus cum ratione poterat meminisse? fortasse te Antoni fefellit, quod in eodem Apostolo, id est in epist. ad Philipp. c. 3. legisti quidem, sed non intellexisti, conuersatio, inquit, nostra in celis est; sic enim putato argumentaris, in celis esse conuersationem nostram ad imitationem & exemplum Pauli, ac proinde inuisibilem esse, ad inuisibilem igitur ecclesiam, quæ est electorum Dei, pertinere nostram in Ecclesia conuersationem. At non hoc argumentandum est; sed potius eos, qui in

Quorum spectauerit quod raulus Timotheum mouit de ordinandis ministris ecclesie dignis.

Prius necesse esse pie uiuere in ecclesia visibili, ut sic uiuentes reperiatur in ecclesia inuisibili electorum Dei.

Locus Apostoli, nouit Dominus, qui sunt sui.

Gradus ad ascensum in celos. Qui numerentur electi.

Locus Apostoli conuersatio nostra in celis est.

ecclesia visibili Catholica versantur, oportere sic in ea versari, vt tanquam peregrini, sicut idem Apost. ad Hebræos scripsit, & non habentes in ea manentem ciuitatem, futuram, id est, patriam caelestem inquirent, in eam semper intueantur, eamq; omni tempore cogitent. Qui enim sic viuunt, horum conuersatio in caelis est; hi sunt, qui student, vt sint diuites in fide, sicut ait beatus Iacobus, & vt abundant, sicut Apost. ad Cor. scripsit, fide & sermone, & scientia, omni solitudine, & cbaritate; demique, vt abundant, sicut idem ait, in omne opus bonum; vt huiusmodi diuitijs illam ciuitatem caelestem emant, sicut ait Salom. in Prou. c. 18. substantia, diuitum ciuitas munita; quem locū interpretans Procopius Gazæus, inquit, περιουσία. inquit, τὴν ἀρετὴν, καὶ τὴν γνῶσιν πεπλητηκότων ἢ ἀνω ἐστὶ μὴ πόλις ἢ ἀνεπιβάλευσθαι καὶ ἀνάλωτος πάντα προεμενων τὰ παρόντα, ὡς ἀν ἐκείνης πολιταὶ γένωνται. Transferamus Latinè, res, inquit, eorum, qui virtute, & scientia copiosi facti sunt, est illa supera metropolis, cui nullæ insidiæ fieri possunt, & quæ inexpugnabilis est; cuius vt ciues fiant, omnia huius seculi bona profundunt. isti sunt, quorū conuersatio in caelis est tanquam in ciuitate sua, vnde Paulus intuens in hunc locū non dixit ἀναστροφὴ ἡμετέρα, quo verbo vsus est in epi. ad Tim. vt conuersationem visibilem inter alios in Ecclesia visibili significaret, sed dixit, πολιτεύμα ἡμετέρα, quod verbū conuersationē eius spirituaalem in ciuitate caelesti declarat. Sed illud credo, q; sequitur, magis adhuc te fefellit, vt hunc locum de Ecclesia inuisibili acciperes, quia nō intelligebas, quomodo Ecclesia visibilis colūna, & firmamentū veritatis dici possit; cū multi in ea sint hypocritæ, & mutabiles. Sed discē. Antoni, ecclesiā visibilem columnā, & firmamentū veritatis dici, & esse propter fidē, quam corde, & ore visibili profiteretur & prædicat, sicut Apost. ait, corde creditur ad iustitiā, ore autē fit confessio ad salutem, quæ fides, vt ait diuinus Dion. Areop. Apostolorū discipulus, c. 7. de diuinis nominib; est μόνιμον ἰδρυσις τῶν πεπιστευμένων ἐνιδρύσασθαι τὸ τῆς ἀληθείας, id est, fides est firmamentū stabile eorū, qui crediderunt, quæ ipsos in veritate firmat. Atq; ita quidem firmat ecclesiam credentiū, vt portæ inferi, sicut dominus dixit, nunquā aduersus eā præualuerint; neq; futurū sit, vt præualeant: nulla schismata, nec hæreses, nullæ vnquam tēpestates, & procellæ persecutionū, nulli tyranni, nulli crucia-

2 Cor. 1.
2. Cor. 9.

Quid Antonium fefellit, vt locum Pauli ad Tim. de ecclesia inuisibili acciperet.

Quare ecclesia visibilis columna & firmamentum veritatis dicatur, & sit.

Et portæ inferi non præualebunt aduersus eam.

tus & tormenta, neq; his omnibus armatae infernales furiae fidem ecclesie Catholicae visibilis extinguere, aut interrumpere villo tempore potuerunt; neq; facere, quin sit vna magna ecclesia per oēs mundi regiones, & oras diffusa, in qua sit vna fides, ex vna origine veritatis, & fidei, eius scilicet pro quo secundū Euangeliū rogauit Christus patrē, ne deficeret fides eius, cuius orationis, & promissionis, vt antea dixi, haeredes sunt Petri successores. Explicauī supra, quomodo & qua ratione Cyprianus cuius auctoritate Protestantes vti solent, Petrū vocasset originē veritatis, & caput, atq; exordium vnitatis ecclesie. Nulla enim pars Ecclesie catholicae, quandiu fidē cū origine sua. i. cū Petro coniunctam, & coherentē habuit, quicquā aliud, praeter quā q; à principio, & in omnib. ecclesijs cū Romana cōiunctis auditū, & praedicatū, ac traditum est, tenuit, aut praedicauit vnquā, deleri quidē potuit aliqua pars Ecclesie catholicae, vt multae in Africa, ab infidelib. & haereticis, sed, dicā iterū, nulla amittere fidē potuit, quandiu in cōpage huius mystici corporis visibilis, cui caput est successor B. Petri principis Apostolorū, inclusa māsit. Cū verò ab hac origine, & capite disceditur, tūc schismata, & haereses subeūt. hoc vrget, & inculcat tibi B. martyr & ecclesie lumē Cyprianus tū in epistolis suis, tū in libro de vnitatis Ecclesie, de quo superiori capite memini, & inde pauca huc pertinētia recitauī. Ab origine igitur illius petrae, super quā aedificauit Christus Ecclesiam suā secundū Euangeliū, ducit vnaquaq; ecclesia particularis rationē columnae, & firmamenti. i. ab origine veritatis, & fidei B. Petri. Nec ob aliā causā meminit Apost. in hac epist. ad Timo. de ecclesie columna, & firmamento veritatis, nisi vt Timotheū admoneret de aedificatiōe ecclesie facta à domino super Petrū, siue super fidem B. Petri, eadem enim est vis veriusq; orationis, vt à me alias contra Protestantes demonstratum est, & postea commodiore loco demonstrabitur, vt si quando opus esset, & de aliquo dogmate certum habere vellet, adiret petram illam firmam, & cum capite Ecclesie à Christo facto conferret, vel exemplo etiam ipsius Pauli, qui ascendit Hierosolymā cum Barnaba, & Tito, vt conferret Euangelium cum ijs, qui videbantur columnae esse, ne forte, inquit, in vacuum currem, aut cucurrissem. Vocauit etiam Apostolos columnas propter eandem causam, qua Ecclesiam dixit esse colum-

Vnde ecclesia etiā particularis rationem columnae, & firmamenti ducat.

columnam & firmamentum veritatis. Erat enim Ecclesia in Apostolis; & Apostoli in Ecclesia; sicut beatus Cyprianus in epist. ad Florentium suae Puppianum ait, Episcopum esse in ecclesia; & ecclesiam esse in Episcopo, columnas, inquam, vocavit ecclesiae, scilicet visibilis, quod ita aperte dixit, ut apertius, & clarius non potuerit. Qui videbantur inquit, columnae esse, at si columnas ecclesiae electorum dicere voluisset, non sic dixisset, qui videbantur. Qui enim sint in Ecclesia electorum siue columnae, siue non columnae, nemo praeter Deum, & cui reuelare voluerit, videt, nisi forte existimas nullam esse differentiam inter electos; sed omnes esse columnas, quia sint fundati in fide, sicut Apostolus ad Coloss. scripsit, stabiles, & immobiles ab spe Euangelij, quod audierunt, quod praedicatum est in vniuersa creatura, quae sub caelo est; & quia Dominus ait electis in Euangelio Ioannis, Et non peribunt in aeternum; & nemo rapiet eos de manu mea. Si ita est; cur Apostolus dixit, qui videbantur esse columnae? an non satis perspicue significat, loqui se de columnis eius Ecclesiae, in qua alij videantur esse columnae, alij videantur non esse? conclude ergo Antoni, sicut isti Apostoli in ecclesia visibili columnae esse videbantur, & non in Ecclesia inuisibili; sic ecclesiam, quam dicit idem apostolus esse columnam, & firmamentum veritatis, intelligendum est, visibilem esse, & non inuisibilem, qualis est electorum Dei. contulit itaq; cum Iacobo, Petro, & Ioanne, qui videbantur columnae esse, sed cum Petro quidem secundum locum & dignitatem gradus, in quo à Domino positus fuerat secundum Euangelium, quod non obscure significauit Apostolus, cum eum locauit medium; & Cephas vocauit, ut admoneremur cum eo contulisse, ut in fide, & praedicatione ab eo firmaretur, qui erat à petra vocatus Cephas, quod esset futurus petra Ecclesiae, & caput ac princeps Apostolorum, pro cuius fide, ne deficeret, Christus patrem orasset, & ex auditus esset; & ad quem pertineret, firmare fratres in fide; sicut Dominus ei dixerat. Sed de hoc loco dixi plura libro 2. cap. LVII. posterioris meae responsionis ad capita posterioris disputationis Andreae Freyhubij, vbi docui sic veteres intellexisse, Tertullianum dico, libro 4. contra Marcionem, Theodoretum in epist. ad Leonem, Sophronium Hierosolymitanum Patriarcham in Synodica ad Honorium primum tempore Heraclij imperatoris, & alios.

Ibi

In qua ecclesia dixerit Apostolus de Apostolis, qui videbantur columnae esse, inuisibili, an inuisibili.

Quomodo Paulus Euangelium contulit cum ijs, qui videbantur columnae esse.

Ibi leges reliqua, si volueris illud tamen admonendus es, ne protinus ad cauillandum in eo, quod non intelligis, profilias, quod Paulus dicit, se contulisse cum Iacobo, Cepha, & Ioanne Euangelium, quod prædicabat, quia (vt doctus Tertullianus libro 4. contra Marcionem ait) antecessorum auctoritatem fidei, & prædicationi suæ optauit, non est intelligendum, vt fortasse tu contra Scripturam, & sine vlllo auctore, nisi hæretico recente interpretaberis, fuisse in Iacobo, aut Ioanne, aut in vtroq; auctoritatem approbandi Pauli prædicationem, sed in Petro tantum; sciebat enim Apost. non super Iacobi, aut Ioannis, sed super fidem Petri ædificasse Christum Ecclesiam, neq; Iacobo, aut Ioanni dixisse, & tu aliquando conuersus confirma fratres tuos, sed Petro tantum. Sciebat itaq; ad Petrum pertinere hoc, quod fecit adhibitis duobus ex primarijs Apostolis in consilium; vt iudicium, & auctoritatem approbationis suæ, grauiorem efficeret, cum appareret, sic Petrum sensisse de prædicatione Pauli cum duobus alijs magnis Apostolis; vt sicut scriptum est in lege, in ore duorum vel trium testium staret omne verbum. Seruat vsq; in hodiernum diem hunc morem à sanctis Apostolis traditum Petri successor, vt in maioribus causis cum Collegio Cardinalium, aut omnium, aut plurium decernat, quod temporibus Cypriani Collegium sacerdotum vocabatur, sicut ipse vocat, vt ex epistolis eius perspici potest, in alijs Ecclesijs Capitulum canonicorum appellatur, cum quo Episcopus de multis deliberat; beatus Ignatius presbyteros dicit esse senatum, siue confessum Episcopi: cum autem magna conquisitione opus est, Synodum pontifex cogit, vt à beato Petro factum est Hierosolymis in questione de lege, an cum Euangelio seruanda esset. Quod si alijs aliter videatur, contradicitur pontifici, tamen cum omni & quidem libenti reuerentia, sicut Paulus Petro & quidem libenti contradixit, in questione de non seruanda lege cum Euangelio. Neq; tamen cōtinuò eiusmodi potestas contradicendi argumentum fuerit æqualis potestatis pontificis & collegij Cardinalium, aut episcopi & Capituli. Neminem iam credo esse tam tardum, aut tam cæcum, qui nō videat, hoc, quod Paulus hic dixit de Ecclesia, esse scilicet Columnam, & firmamentum veritatis, quàm belle congruat cum loco illo Euangelij, & super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam, & portæ inferi

Cur Petrus Iacobum & Ioannē ad iudiciū de prædicatione Pauli adhibuerit, & quomodo successor Petri & episcopi successores Apostolorum eum morē vsq; in hodiernū diē seruent.

non praeualebunt aduersus eam? cum utrobique ingens firmitas Ec-
 clesiae significetur, ut iam negari non possit nisi fatue, quin de Eccle-
 sia visibili in epistola ad Timoth. loquatur Apostolus, si quidem
 de Ecclesia visibili eandem firmitatem docuit Dominus, dicens deinde
 quasi Petrum digito indicans, tu es Petrus, & super hanc petram
 aedificabo Ecclesiam meam; & portae inferi non praeualebunt aduer-
 sus eam, id est, aduersus Ecclesiae fidem, quae per Petri auctoritatem
 ipsam Ecclesiam firmat in veritate. * Gratulor tibi Antoni, & gra-
 tias ago Deo, quod locum Euangelij de Ecclesia super hanc petram a-
 edificata non putasti ad ecclesiam electorum, quam dicis, quae est in-
 visibilis, pertinere; alioqui adiunxisses eum alijs quatuor locis; quos ci-
 tasti. Quare consentaneum est, ut locum Apostoli ad Timot. eandem firmi-
 tatem ecclesiae continentem, de eadem ecclesia visibili accipiendum esse fa-
 teare. Quod autem Ecclesiam visibilem, quae super hanc petram à Chri-
 sto aedificata est, interrumpi posse tradis, quid hoc aliud est, quam pe-
 tram in arenam vertere? & architectum huius domus, quae est Ec-
 clesia Dei, facere similem illi viro stulto, qui in Euangelio Matthaei
 aedificauit domum suam super arenam? & descendit pluuia, & vene-
 runt flumina, & flauerunt venti; id est, irruit inundatio vitio-
 rum in domum illam, & cecidit; & fuit ruina illius magna.
 Haec est Ecclesia visibilis auctore Antonio Sadee-
 le, quod cognomentum vaporem Dei declarare
 abijs, qui Hebraice sciunt, audio, ego
 verò vaporem Dei huius sae-
 culi, qui eum excœcauit,
 esse dico.

CAP.